

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1877—78.

Mødet hævet Kl. 12¹/₄.

Sextende Møde.

Torsdagen den 8de November Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen stod:

Eventuelt: første Behandling af: Forslag til midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1877—78.

Formanden: Som jeg før nævnte, anser jeg det for rettest at gjøre Spørgsmaalet om en Afvigelse fra Forretningsordenen til Gjenstand for en formelig Afstemning, saaledes at paa den anden Side Samtykket, hvis det gives, tillige betragtes som givet for alle de Afvigelser angaaende denne Sag, som ere nødvendige i Dagens Løb, dog under det Forbehold, som jeg i forrige Møde, og nemlig at enten Formanden selv eller Medlemmer af Thinget i Overensstemmelse med Forretningsordenen paa Sagens følgende Trin, 2den og 3die Behandling, maa kunne gjøre det til Gjenstand for særlig yderligere Afgjørelse, om Afgielsen fremdeles skal finde Sted.

Ved den derpaa foretagne Afstemning meddelte Thinget enstemmig med 52 Stemmer Samtykke til de nævnte Afvigelser fra Forretningsordenen under det tagne Forbehold.

Derpaa foretoges altsaa:

Første Behandling af: Forslag til midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1877—78.

(Forslaget findes i Tillæg C.)

Krieger. Det kan ikke negtes, at den, der for en Menneſkealder siden som yngre Mand interesserede sig for konstitutionelle Spørgsmaal, nu maa være kommen til at sande den erfarne Digters Ord, at de Duffer, man nærer i Ungdom-

men, faar man i en fremrykket Alder opfyldt i — jeg tilføier: en stundom altfor stor Fylde. Der har jo i den senere Tid været aabnet en saadan Række, om jeg saa maa sige, af Kursus i den konstitutionelle Rets vanskeligste Spørgsmaal — snart over det ene og snart over det andet — at det vel ikke er Mange, som have været i Stand til at følge med i alle Enkeltheder, til at fordybe sig i alle de mange vanskelige Spørgsmaal, som snart paa et, snart paa et andet Omraade ere blevene bragte frem. Særlig har man i den sidste Maanedes Tid været fysisksat med de foreløbige Loves Skjæbne, med Maaden, hvorpaa de blive at behandle og at afgjøre. Der er under alle de Drøftelser, som derved ere fremkomne, truffet Afgjørelser, som paa de fleste og væsentligste Punkter vistnok maa anses for velgrundede og vel og stemmende med den almindeligst antagne Mening. Der kan være enkelte rent formelle Spørgsmaal, hvorved det maa være tilladt at nære nogen Tvivl; men dette er ikke af nogen videre Betydning. Der er dog et enkelt Realitetspunkt, hvorefter man, saavidt jeg veed, maa sige, at det er en ganske ny Anstuelſe, der er kommen frem; jeg sigter herved til den Opfattelse, hvorefter der regnes efter Dage, naar der er Spørgsmaal om en Bevillingslovs Gyldighed; dette Spørgsmaal er altfor indviklet til, at jeg paa nogen Maade kan ønske at komme ind paa dets nærmere Drøftelse. Det maa jo i alt Fald anses for givet, at det er den videst gaaende Fortolkning, den, som nu synes at være anerkjendt, at nemlig den Dag, da den hidtil gjældende provisoriske Lov forkastes, regnes som en Helhed, og at den næste Dag altsaa er den, inden hvis Udløb der endnu kan staves Hjemmel for den hele Statshusholdnings usforstyrrede Førelse. Men altsaa, selv efter denne liberale Fortolkning maa det erkjendes, at der er stillet dette Thing en saare vanskelig Opgave ved nærværende Sags Behandling. Der forelægges os et Lovforslag af yderst alvorlig Karakter, hvorover vi skulle danne os en Mening, med en trykkende kort Frist. Som Følge deraf staa vi ved første Behandling af dette Lovforslag, uagtet Tidenden endnu ikke har bragt og naturligvis ikke har kunnet bringe Meddelelse om hele Sagens Gang i det andet Thing, i alt Fald har jeg først i dette Dieblif set de to gule Numre, der indeholde Beretninger om 2den Behandling i Folkethinget, og det er vel tvivlsomt, om Tidenden vil kunne bringe os Meddelelsen om 3die Behandling i Folkethinget, inden vi nødes til at tage vor Beslutning ved 2den Behandling. Lidt Tid til Overveielſe maa der dog gives os mellem 1ste og 2den Behandling, og man kan da naae saavidt, at man kan gennemlæse Forhandlingerne fra 2den Behandling i det andet Thing, saaledes som de nu ere omdelte til os. Disse Forhandlinger maa vel antages at give den klareste Indsigt i den Sags Gang, som vi kunne skaffe os,